

Dyplomowy cykl Zaburzenie jest instalacją graficzną anektującą przestrzeń, Realizacja składa się z grafik cyfrowych o różnych formatach, wydrukowanych pigmentowo na papierze.

Tytułowe pojęcie kojarzy się z nierównością, niedoskonałością, odwołaniem do stanów psychicznych, ze zmiennymi kształtami lub zniekształceniem przestrzeni, etc. W zaaranżowanej przeze mnie sytuacji, istotną rolę – zarówno od strony formy jak i treści – pełni wizerunek otwartych drzwi, symbolizujących przejście pomiędzy jedną, a drugą stroną. W ten właśnie sposób postrzegamy drzwi w świecie materialnym, ale podobne znaczenie przyjmują one także w wymiarze duchowym i religijnym.

Czasem wiemy, co nas czeka na drugim brzegu, czasem niekoniecznie – wystarczy zgasić światło. Zastanawiamy się, czy warto przekroczyć próg i czy mamy na tyle odwagi. Nierzadko coś po drugiej stronie nas przeraża: dyrektor, rekruter, a może nawet dziura (gdy ktoś cierpi na trypofobię). W ekstremalnych stanach lękowych (albo po obejrzeniu horroru) w tej mrocznej przestrzeni za futryną, możemy zobaczyć zupełnie coś innego, niż w rzeczywistości się tam znajduje. Dostrzegamy różne kształty, postaci, figury, cienie, skrywane lęki, które zazwyczaj objawiają się nam kątem oka. Podobną funkcję pełnią swojego rodzaju dziury, szczeliny, czy wnęki. Na dnie może być baśniowa kraina czarów, jak i senny koszmar. Umysł wyolbrzymia nasze obawy, podkreśla je i umacnia.

Chcąc jak najlepiej zwizualizować poruszany problem zastosowałam w grafikach efekt trójwymiarowości. Kompozycje oglądane w okularach 3D zyskują dodatkową głębię i nieokreśloność, co może potęgować odczucie niepokoju u oglądających.

Zestaw wydruków cyfrowych Zaburzenie jest refleksją nad lękiem, czy niepewnością, ale także samą ich metaforą. Przez papierowe drzwi bowiem nie przejdziemy – podobnie jak nie przekroczymy pewnych realnych bądź mentalnych granic, gdy blokuje nas strach i niepewność.